

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând conflictul de competență jurisdicțională dintre Judecătoria Soroca, sediul Florești, și Judecătoria Chișinău, sediul Central,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „FEE-Nord“ SA împotriva „Drancor“ SRL în proces de insolvență cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii de întârziere și a taxei de stat,

c o n s t a t ă :

La 22 iunie 2018, „FEE-Nord“ SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Drancor“ SRL (începând cu data de 25 februarie 2016, în proces de insolvență) cu privire la încasarea datoriei de bază în sumă de 61 178, 92 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 467, 98 lei și a taxei de stat în sumă de 1 849, 41 lei (f.d. 2-3).

Prin încheierea din 19 februarie 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, cauza civilă a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Chișinău, sediul Central, instanței de insolvență în procedura căreia se află spre examinare procesul de insolvență a „Drancor“ SRL (f.d. 67).

Prin încheierea din 01 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, instanța de judecată și-a declinat competența de a judeca cauza civilă și a înaintat dosarul Curții Supreme de Justiție pentru soluționarea conflictului de competență jurisdicțională dintre Judecătoria Soroca, sediul Florești, și Judecătoria Chișinău, sediul Central. A fost suspendat procesul până la stabilirea de către Curtea Supremă de Justiție a competenței jurisdicționale teritoriale în această cauză (f.d. 74).

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată competența Judecătoriei Soroca, sediul Florești, de a judeca prezenta cauză civilă, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 44 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conflictul de competență dintre două sau mai multe judecătoria care nu țin de aceeași curte de

apel ori dintre o judecătorie și o curte de apel, ori între curțile de apel se judecă de Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

Conform art. 5 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa de active. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa de active, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Potrivit art. 2 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, masa de active reprezintă bunuri, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvență, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sunt pasibile de executare silită.

În context, Colegiul deține că prin litigii ce țin de masa de active nu se înțeleg și acele litigii în care debitorul este pârât, iar reclamantul pretinde de la debitor executarea unei prestații de a da o sumă bănească, temeiul căreia a apărut înainte de intentarea procesului de insolvență. Or, banii fac parte din categoria bunurilor fungibile, adică sunt bunuri ce pot fi înlocuite cu altele la executarea unei obligații, ceea ce înseamnă că reclamantul care pretinde de la debitor executarea unei prestații de a da o sumă bănească nu pretinde în mod direct la mijloacele bănești ce constituie masa de active.

După cum rezultă din materialele dosarului, și anume din copia deciziei din 14 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin hotărârea din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost intentată procedura accelerată de restructurare față de „Drancor“ SRL, care constituie una dintre procedurile procesului de insolvență (f.d. 46-48).

Colegiul evidențiază că „FEE-Nord“ SA solicită încasarea din contul „Drancor“ SRL în proces de insolvență a datoriei de bază în sumă de 61 178, 92 lei, acumulate de sucursala sau reprezentanța pârâtei din or. Florești în perioada decembrie 2015 – februarie 2016, cât și a dobânzii de întârziere în sumă de 467, 98 lei, acumulate înainte de intentarea procesului de insolvență, și anume înainte de emiterea hotărârii din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, conform art. 79 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, cauzele cu privire la bunurile din masa de active în care debitorul este pârât, iar reclamantul este creditor chirografar și care sunt pendinte la data intentării procedurii de insolvență se suspendă până la reluare de către creditorul chirografar sau până la încetarea procedurii de insolvență. Creditorii chirografari sunt în drept să depună cerere de înaintare a creanțelor în instanța de insolvență. Procedura suspendată poate fi reluată de creditorul chirografar în cazul nevalidării creanțelor în procedura de insolvență.

În această ordine de idei, Colegiul notează că instanța de drept comun urma

să suspende examinarea cauzei, și nu să o strămute la instanța de insolabilitate.

Drept urmare, Colegiul reține că în condițiile în care în prezentul litigiu, „FEE-Nord“ SA invocă existența unor creanțe față de „Drancor“ SRL în proces de insolabilitate apărute înainte de intentarea procesului de insolabilitate, adică înainte de emiterea hotărârii din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, instanța de insolabilitate, și anume Judecătoria Chișinău, sediul Central, nu dispune de competență exclusivă de a judeca acest litigiu.

În conformitate cu art. 39 alin. (3) din Codul de procedură civilă, acțiunea care izvorăște din activitatea unei sucursale sau reprezentanțe a unei persoane juridice sau a unei alte organizații poate fi intentată și în oricare dintre sediile instanței de la locul unde sucursala sau reprezentanța își are sediul.

În speță, reclamanta „FEE-Nord“ SA a declanșat o acțiune care izvorăște din activitatea sucursalei sau reprezentanței „Drancor“ SRL în proces de insolabilitate, amplasată pe str. Ștefan cel Mare nr. 67, or. Florești. Deci, reclamanta „FEE-Nord“ SA era în drept să intenteze acțiunea civilă în oricare dintre sediile instanței de la locul unde sucursala sau reprezentanța nominalizată își are sediul, adică inclusiv la Judecătoria Soroca, sediul Florești.

Astfel, Colegiul notează că reclamanta „FEE-Nord“ SA era în drept să aleagă instanța de judecată competentă în temeiul art. 39 alin. (3) din Codul de procedură civilă, deoarece prevederile art. 39 din Codul de procedură civilă, care guvernează competența la alegerea reclamantului, sunt aplicabile în situația în care instanța de insolabilitate nu dispune de competență exclusivă de a judeca cauza.

Din aceste raționamente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că Judecătoria Soroca, sediul Florești, este competentă de a judeca prezenta cauză civilă.

În conformitate cu art. 44 alin. (3) și 269-270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se constată competența Judecătoria Soroca, sediul Florești, de a judeca cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „FEE-Nord“ SA împotriva „Drancor“ SRL în proces de insolabilitate cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii de întârziere și a taxei de stat.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan